

Durmuş Hocaoğlu

“Kürt Mes’alesi” mi, “Türk Mes’alesi” mi? Hangisini Tercih Edersiniz?

Yeniçağ., “Analiz”., 01 Temmuz 2007, Pazar., s.12
“Analiz” Sıra No: 537; 2007-052; Temmuz-01

YENIÇAĞ

NOT: Bu yazının matbû metninde, birkaç cümle çıkarılmıştır - D.H.

Sayın Başbakan’ın DTP’lilere, “*Derdiniz özgürlükse gelir demokratik sistem içinde Meclis’te yaparsınız. Kürt kökenli vatandaşlarımızın temsilcisi PKK terör örgütü olamaz*” şeklindeki hitâbı, basında mâkes bulmadı ve sâdece basit bir haber olarak yer aldı; ancak, aslında, üzerinde fevkalâde ciddiyetle durulmayı hakkediyor; çünkü çok masûm gibi görünen bu iki cümle, herhangi bir kişinin değil, bir başbakanın ağzından sâdır olunca başka bir kontekstte ele alınmayı gerektiriyor ki o da bu ülkenin başbakanının zihniyetinin deşifre edilmesi bakımından çok mühim bir anahtar görevi görmekte olmasındır. İmdi, buna göre, ülkemizi, almış olduğu siyâsî vekâletle en üst seviyede sevk ve idâre etmek mevkıinde bulunan bir zâtın bu kelâmları sarf etmesi, “Kürt kökenli vatandaşları”nın “özgürlüksüz” olduklarının Hükûmet tarafından tescili ve işbu özgürlüksüzlük hâllerinin bertaraf edilmesi için ise, artık Türkiye’de “etnik temel” üzerinden siyâset yapılmasının da Hükûmet tarafından meşrû addedildiğinin açık ifâdesinden başka birşey değildir. Her hâl ü kârda yüksek risk taşıyan tehlikeli bir alâka!

şimdi, önce ikincisine bakalım: Üniter bir devletin sınırları dâhilinde o ülkenin vatandaşlarının “vatandaş” kimliği dışında başka hiçbir kimlikle siyâset arenasına girmeleri zinhar kabûl edilebilir olamaz; ne bir etnik birim, ne dinî veya seküler cemaat, ne mezhep, ne aşîret ve ne de başka birşey. Aksi hâlde bunun adı “**politik feodalleşme**”dir. Her siyâsî parti bütün ülkenin ve bütün milletin partisidir, velev ki farklı seçmen tabanı olsa dahi – ki olması da normal ve tabiîdir; kezâ her milletvekili de esas olarak “milletin vekili”dir, sâdece belirli bir bölgedeki seçmenler tarafından seçilmiş olsa da, sâdece ve yalnız ve münhasıran ne o bölgenin ve ne de o seçmenin temsilcisidir. İmdi, ne burada bahse mevzû ettiğimiz “belirli bir seçmen kitlesi”, kendisini, ülkenin “diğer” kısımları ile ve “diğer” insanları ile yabancılaşmış gören, yolu onlarla kesişen farklı siyâsî talepleri olan “siyâsî halk”tır ve ne de “belirli bir bölge”, bu ayrışmış ve farklılaşmış siyâsî cemaatin münhasıran kendisine âit gördüğu, “ülke içinde ülke” addettiği toprağıdır. Ne var ki, belirli bir siyâsî partinin belirli bir etnik kitle adına siyâsî arenaya girmesine rızâ gösterildiği takdirde bütün bu saydıklarımızın tamâmı da ardı sıra kendiliğinden gelecektir ve o takdirde böyle bir sivil siyâsî parti ile, bu gayeye müteveccihen silâha sarılan bir örgüt arasındaki fark da, metod farkından başkası olmayacaktır.

Ve şimdi de birincisine temas edelim, kısaca: Ne demek ola, acaba “*Derdiniz özgürlükse...*”?

“Ne demek ola da ne demek ola” diyebilirsiniz: Her şey açık ve seçik değil mi yâni; bir önceki paragrafla birlikte mütâlea edildiğinde mes’ele kendiliğinden tavazzuh etmiş oluyor: Asıl muhâtap kitle “Kürtler” olduğuna göre demek ki Kürtler’in bir “özgürlüksüzlükleri” var ve o da besbelli ferdî değil, kitlevî, yâni daha açıkçası şu ki, Sayın Başbakan bu ülkenin Kürt vatandaşlarının kendilerini artık ayırışmış ve farklılaşmış bir “halk”, bir “siyâsî halk olarak gördüklerini ve ayırışmış ve farklılaşmış siyâsî taleplerini kabûl ediyor ve “PKK bu ayırışmış ve farklılaşmış kitlenin temsilcisi olamayacağına” göre, O’nun yerine bu ayırışmış ve farklılaşmış kitlenin temsilcisi olarak addettiği işbu sivil örgüte, bu mes’eleyle Meclis’in çatısı altında silâhsız halletmeyi teklîf ediyor.

Çok güzel doğrusu; o zaman bunun adını bâri daha doğru düzgün koyalım: **“Silâhı bırak, masaya gel”**.

Eğer sayın Başbakan aynen bunu demek istiyorsa, o zaman hangi ülkenin başbakanı sıfatıyla bu sözleri sarf ediyor, bunu çok tutarlı bir şekilde açıklaması, yok değilse, o takdirde usûlüne de uslûbuna da daha dikkat etmesi gerekir. Çünkü hiçbir şey olmasa bile, Kürtler’in “vatandaş” değil “Kürt” olarak örgütlenmesi, sonu kestirilemeyecek bir tahrik zincirini tetikleyebilir ki, bundan üç yıl evvel ardarda iki yazıma başlık yaptığım gibi, **“Kürtler “Kürt” Olarak Örgütlenirse...”** [Yeniçağ., 25.06.2004], **“...Türkler de “Türk” Olarak Örgütlenir; Ya O Zaman?...”** [Yeniçağ., 26.06.2004].

“O Zaman” bunun sonu da, açıkçası, **“Kürt Mes’eleli”**ne rahmet okutacak bir **“Türk Mes’eleli”** demektir.

Hangisini tercih edersiniz?

